

Pomocou dotazníku sa zisťovala stratégia riešenia problémov u detí školského veku, medzi 9-12 rokov. Overovala sa hypotéza, či stratégia a efektivita riešenia problémov závisí na komunikácii v rodine. Dáta sa zbierali na dvoch pražských základných školách. Z celkového počtu hodnotiteľných dotazníkov bolo 58 chlapcov a 68 dievčat. 89 detí (70%) odpovedalo, že v časovom období pol roku prežili krízovú situáciu, medzi problémami dominovali zoradené zostupne: prospech v škole, kamaráti, spolužiaci, rodičia. Pri stratégii výberu pomoci sa deti najčastejšie obracali na (zoradené zostupne): matka, kamaráti, otec, širšia rodina. 54% uviedlo, že im vyhľadaná pomoc pomohla, oproti 17%, ktorým nepomohla. Aj po možnom opakovanom hľadaní pomoci 15.7% detí uviedlo, že sa im problém nepodarilo vyriešiť. Keby sa deti vyskytli teraz v krízovej situácii obrátili by sa na nasledujúce osoby: matka, otec, kamaráti.

Nepodarilo sa potvrdiť, že riešenie problémov závisí na komunikácii v rodine. Nepriame výsledky poskytuje porovnanie medzi šťastnými a nešťastnými deťmi: Nešťastné deti sa v svojich problémoch obracajú len sami na seba, nevyhľadávajú pomoc. Táto ich stratégia im nepomáha, nevedie k úspešnému riešeniu problémov. To svedčí pre to, že rozhodujúca pri riešení krízovej situácie je pre dieťa prítomnosť blízkeho človeka, ktorému dôveruje.